

ledes som Forholdene efterhaanden er blevet, kan der være Tale om, at vi før eller senere kommer til at staa overfor Mangel paa Brødkorn, og vi vil gøre vort til at afværge en saadan Mangel.

Naar vi saaledes yder Lovforslagene vor Tilslutning, haaber vi til Gengæld, at Modparten, om jeg maa bruge det Udtryk, vil gøre sit til, at der skabes mere Ro her i Landet, end der hidtil har været om det Forhold, hvormod der her lovgives. Det kan ikke bestrides, at det hidtil ikke har været muligt at skaffe Ro om den Kornordning, der har været gældende her i Landet. I det hele har man meget ofte staaet overfor stærke Angreb paa de trufne Foranstaltninger, der gik ud paa at sikre Landet de nødvendige Levnedsmidler for det hjemlige Forbrug. Der har til Tider været øvet en skaanselsløs Kritik overfor de trufne Foranstaltninger. Jeg vil gøre opmærksom paa, at lige til de sidste Tider har man i Pressen og paa Møder kunnet erfare, at Landbruget følte sig i høj Grad brøstholdent over, at vi her i Landet brugte alt for meget Flæsk. Til Tider har denne Kritik været af en saadan Beskaffenhed, at vi maatte tro, man i det hele misundte os Føden. Man har Gang paa Gang peget paa, at der til Hjemmeforbruget krævedes stedse større Mængder Flæsk, og man udtrykte sin Forbavselse over, at det i det hele var muligt her i Landet at forbruge saa store Mængder af Flæsk, og med megen Beklagelse har man konstateret dette med Bemærkning om, at man ved dette voldsomme Forbrug, der stadig øgedes, løb Fare for at miste sit Marked i England. Det er ikke mere end faa Dage siden, jeg erfarede, at en kendt Landstingsmand gjorde dette Forhold til Genstand for agitatoriske Bemærkninger. Men det er ret naturligt, at der herhjemme bruges mere Flæsk nu, end der blev brugt før Krigen, fordi det paa Grund af de høje Priser har været overordentlig vanskeligt for mange at skaffe sig noget andet til Livets Ophold, der kunde træde i Stedet for Flæsket. Noget tilsvarende har været Tilfældet for Rugens Vedkommende. Man har i høj Grad beklaget sig over, at Rugdyrkerne led Uret, at det var urimeligt, at de skulde aflevere deres Rug. Og saa er Forholdet dog, at den trufne Ordning med Hensyn til Rug og Flæsk faktisk er lovfæstet.

Det er ikke saaledes, at Rigsdagen intet Indseende har haft med den trufne Ordning. Det er tværtimod endog saa-

ledes, at Rigsdagen har haft fuld Indflydelse paa, hvorledes Ordningen er blevet. Ved § 5 i Lov af 12. Maj 1916 blev det bestemt, at de 11,040,000 Kr., der skulde indgaa i 1916 i Fragtavgift, kun kunde komme til Anvendelse, efter at begge Rigsdagens Finansudvalg havde givet deres Tilslutning dertil, og paa Grund af denne udtrykkelige Bestemmelse blev der forelagt begge Rigsdagens Finansudvalg Forslag til den gældende Korn- og Flæskeordning. Det er altsaa Rigsdagen, der for det første har bestemt ved en særlig Lovparagraf, at de Beløb, der indkommer ved Fragtavgifterne, ikke kan anvendes, medmindre begge Rigsdagens Finansudvalg har givet deres Tilslutning til det, og det har begge Rigsdagens Finansudvalg gjort. Begge Rigsdagens Finansudvalg, altsaa faktisk alle Partier her i Rigsdagen, har enstemmigt været med til at træffe den Ordning, der er gældende nu, og som man nu søger at faa forandret 6 Maaneder efter Høstaarets Begyndelse.

Den Ordning, der saaledes er enstemmigt godkendt af begge Rigsdagens Ting, gaar som bekendt ud paa, at Rugmaksimalprisen er 18 Kr. 50 Øre for Rug efter 120 Pund hollandsk Vægt, dertil ydes der en Godtgørelse af Staten paa 3 Kr., der senere er blevet suppleret med 1 Kr., altsaa 4 Kr., og Hvedemaksimalprisen er blevet forhøjet ved den trufne Ordning fra 19 Kr. til 21 Kr. 40 Øre for 128 Pund hollandsk Vægt. Samtidig blev det bestemt, at Majsprisen ikke maatte overstige 23 Kr. pr. 200 Pund frit leveret i Jernbanevogn. Senere er der af Indenrigsministeren fastsat Maksimalpris paa Byg, Havre og Blandsød. Bygmaksimalprisen er sandelig ikke sat for lavt, det er der ingen, der kan bebrejde den højtærede Minister. Den er sat til 24 Kr. 75 Øre, og Havre- og Blandsødsprisen er sat til 24 Kr. 50 Øre. Det er altsaa den Ordning, der gælder den Dag i Dag, og som er godkendt af begge Rigsdagens Finansudvalg paa Grundlag af en Lov, der er vedtaget her i Rigsdagen og stadfæstet den 12. Maj 1916. Men trods dette har man Gang paa Gang kunnet se en skarp Kritik over den gældende Kornordning, og Gang paa Gang har man faaet at vide, at den var uretfærdig, og selvfølgelig laa Skylden hos Flertalspartierne her i denne Sal. Den gældende Ordning med Hensyn til Flæskepriserne er ogsaa godkendt af begge Rigsdagens Finansudvalg, idet de Penge, der er indgaaet i Statens Kasse efter Fragtloven, ogsaa an-